

تحقیقی

تأثیر جراحی واریکوسلکتومی بر پارامترهای آنالیز سیمن در افراد دارای سیمن غیر طبیعی، کارآزمایی بالینی موازی بی خبر یک سرو

چکیده

زمینه و هدف: واریکوسل شایع‌ترین علت قابل درمان به روش جراحی در نازایی مردان می‌باشد. هدف از این مطالعه تعیین اثر جراحی واریکوسلکتومی بر پارامترهای هفت‌گانه آنالیز سیمن در افراد ناباروری است که دارای آنالیز سیمن غیرطبیعی هستند.

دosh بورسی: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی و روی افراد ناباروری که مطابق معیارهای سازمان بهداشت جهانی دارای آنالیز سیمن غیرطبیعی بوده و بر اساس نظر ارولوژیست واریکوسل درجه ۲ و ۳ داشته‌اند و به درمانگاه نازایی مرکز آموزشی - درمانی امام خمینی ساری در فاصله زمانی سال‌های ۱۳۸۲-۱۳۸۳ مراجعه نموده‌اند، انجام گرفته است. روی کلیه این افراد عمل جراحی واریکوسلکتومی اینکوپیال توسيط يك ارولوژيست انجام گرفته و از نظر وجود واریکوسل، عوارض بعد از عمل و آنالیز سیمن بعد از ۳ ماه پیگیری شدند.

یافته‌ها: ۷۶ بیمار با میانگین سنی $۷/۳ \pm ۰/۳$ سال و محدوده سنی ۵۰ تا ۲۰ سال در این مطالعه شرکت نمودند. محدوده نازایی این افراد ۲ تا ۲۰ سال و میانگین $۴/۰ \pm ۰/۵$ سال بوده است. ۵۷ درصد این افراد واریکوسل درجه ۲ و ۴۲ درصد واریکوسل درجه ۳ داشتند. در این مطالعه تغییرات معنی‌داری فقط در تعداد اسپرم، درصد تحرک اسپرم و میزان مورفوولوژی طبیعی اسپرم در بیماران قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی مشاهده گردید ($P < 0/05$). هیچ رابطه معنی‌داری نیز میان پارامترهای ۷ گانه آنالیز سیمن و درجه واریکوسل مشاهده نگردید.

نتیجه‌گیری: انجام عمل جراحی واریکوسلکتومی می‌تواند در بهبود پارامترهای آنالیز سیمن و به تبع آن در درمان احتمالی نازایی مردان نقش مفیدی داشته باشد.

کلید واژه‌ها: ناباروری - واریکوسل - آنالیز سیمن - واریکوسلکتومی

دکتر نرگس مسلمی‌زاده

متخصص زنان و زایمان ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی
مازندران

دکتر علی عسی‌پور

متخصص جراحی ارولوژی ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی
مازندران

دکتر سپیده پیوندی

متخصص زنان و زایمان ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی
مازندران

دکتر نادعلی موسی‌نژاد

متخصص جراحی ارولوژی ، استادیار دانشگاه علوم پزشکی
مازندران

دکتر حسن خانی

پژوهش عمومی ، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

نویسنده مسئول : دکتر نرگس مسلمی‌زاده

پست الکترونیکی : drnmoslemizade@yahoo.com

نشانی ساری ، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی

درمانی مازندران ، دانشکده پزشکی - گروه زنان

تلفن: ۰۱۵۱-۲۲۶۳۷۵۴ و نمبر: ۰۴۱۰-۲۲۶۳۷۵۴

وصول مقاله: ۸۴/۲/۱

اصلاح نهایی: ۸۴/۴/۵

پذیرش مقاله: ۸۴/۴/۱۶

مقدمه

توکسیک برای اختلال عمل بیضه‌ها می‌تواند دخیل باشند (۱-۳). با توجه به این که واریکوسل شایع‌ترین علت قابل درمان به روش جراحی در نازایی مردان است (۳)، تشخیص و درمان به موقع آن می‌تواند در درمان احتمالی نازایی مفید واقع شود. برخی از مطالعات از تأثیر مثبت جراحی واریکوسلکتومی بر آنالیز سیمن و به تبع آن بهبود نسبی در ناباروری مردان مبتلا به واریکوسل خبر داده‌اند، به گونه‌ای که بهبودی واضحی در کیفیت سیمن در غالب افراد مبتلا به الیگواسپرمی شدید به دنبال جراحی فوق مشاهده شده است (۴-۱۷). اما از طرفی در مطالعات دیگر نتایج فوق تائید نگشته است (۱۸-۲۰). از این روابط توجه به میزان شیوع بالای واریکوسل در جامعه مردان نابارور و تأثیر آن بر عملکرد بیضه و از سوی دیگر به علت تناقضات فراوان مطالعات مختلف در تعیین نقش احتمالی جراحی واریکوسلکتومی بر پارامترهای آنالیز سیمن و نقش مثبت آن در درمان مردان نابارور مبتلا به واریکوسل بر آن شدیدم با طراحی مطالعه‌ای تأثیر واریکوسلکتومی بر پارامترهای آنالیز سیمن در افراد دارای

ناباروری (Infertility) در حدود پانزده درصد زوج‌های خواهان فرزند که در سنین باروری قرار دارند، دیده می‌شود (۱۹). عوامل گامت مردانه و وجود نقاچی در سیمن به تبع اختلالات آندوکرین و انسدادهای آناتومیک یا پروسه اسپرماتوزن در ۴۰ تا ۵۰ درصد از این ناباروری‌ها دخیل می‌باشند (۱-۳). واریکوسل تقریباً در ۱۵ درصد جمعیت عمومی (۴)، ۳۵ تا ۴۰ درصد مردان با نازایی اولیه (۵) و ۷۵ تا ۸۱ درصد مردان با نازایی ثانویه دیده می‌شود (۶-۸). واریکوسل باعث کاهش پیشروندهای در فعالیت بیضه و درنهایت آتروفی آن می‌گردد (۷-۹)، به طوری که آزواسپرمی و یا الیگواسپرمی شدید در ۴/۳ تا ۱۳/۳ درصد افرادی که مبتلا به واریکوسل می‌باشند، دیده می‌شود (۱۰). هنوز چگونگی تأثیر واریکوسل بر عملکرد بیضه به طور دقیق مشخص نشده است، اما مکانیسم‌های احتمالی متعددی همچون اختلال در تنظیم وریدهای دیلاته، اختلال عملکرد ثانویه به تغییرات هورمونی یا رفلاکس متابولیت‌های

خمینی ساری انجام گردید. در این مطالعه، آزمایش آنالیز سیمن بعد از ۷۲ تا ۴۸ ساعت از آخرین نزدیکی به روش Masturbation (۲-۳) انجام شده و کلیه پارامترهای درج شده در پروتکل سازمان بهداشت جهانی توسط یک تکنیسین آزمایشگاه بخش نازایی به صورت بسی خبر یک سره اندازه‌گیری می‌شد. اطلاعات پایه، یافته‌های آنالیز سیمن و میزان عوارض جراحی واریکوسلکتومی ایجاد شده با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SPSS 11.0، ویندوز XP و آماری توصیفی برای متغیرهای دموگرافیک و آزمون‌های آماری Pair-t-test برای متغیرهای کمی و MC Nemar در متغیرهای کیفی رتبه‌ای استفاده گردید. $P < 0.05$ آزمون‌های آماری مورد استفاده شده ارزشمند تلقی می‌شود.

یافته‌ها

از ۷۴۱ زوج مراجعه کننده به درمانگاه نازایی مرکز آموزشی - درمانی امام خمینی ساری، ۳۳۴ مورد از مردان آنالیز سیمن غیرطبیعی داشته‌اند که ۸۲ نفر از آنها بعد از معاینه ارولوژیست همکار طرح، واریکوسل درجه ۲ یا ۳ قابل جراحی داشته‌اند که از این تعداد ۶۷ نفر تمایل به شرکت در طرح تحقیقاتی را داشته‌اند.

محدوده سنی بیماران ۴۹ تا ۲۳ سال با میانگین و انحراف معیار $7/3 \pm 33/6$ سال بوده است که در حدود نیمی از آنها زیر ۳۵ سال بودند. بیشترین بروز سنی ۲۷ سالگی با میزان ۱۲ درصد بوده است. محدوده مدت زمان ناباروری ۲ تا ۲۰ سال با میانگین و انحراف معیار $4/02 \pm 6/5$ سال بوده است که تقریباً نیمی از آنها مدت نازایی‌شان کمتر از ۵ سال بوده و بیشترین بروز مدت نازایی با میزان $16/4$ درصد، ۴ سال بوده است. درجه واریکوسل تعیین شده در افراد مورد مطالعه توسط ارولوژیست همکار طرح 39 مورد (۵۸ درصد) درجه ۲ و 28 مورد (۴۲ درصد) درجه ۳ بوده است.

مشخصات آنالیز سیمن قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی بیماران شرکت کننده در طرح تحقیقاتی در جدول ۱ آورده شده است.

قبل از عمل جراحی واریکوسلکتومی، حجم سیمن در 16 مورد ($23/9$ درصد) کاهش یافته بوده، ویسکوزیته سیمن در 4 مورد (6 درصد) غیرطبیعی، نمای ظاهری سیمن در 1 مورد ($1/5$ درصد) غیرطبیعی و PH کمتر از 7 سیمن در 4 مورد (6 درصد) افراد مورد مطالعه بوده است. بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی، حجم سیمن در 14 مورد ($20/9$ درصد)

آنالیز سیمن غیرطبیعی در مراجعه کننده‌گان به درمانگاه نازایی مرکز آموزشی - درمانی امام خمینی ساری در سال‌های ۸۳ تا ۱۳۸۲ را بررسی نمایم.

روش بررسی

این مطالعه یک کارآزمایی بالینی، به صورت موازی (Parallel) بر مبنای قصد اولیه درمان (Intention to treat) بوده است. بیمارانی که به درمانگاه نازایی مرکز آموزشی - درمانی امام خمینی ساری مراجعه کرده و معیارهای ذیل را دارا بودند، وارد این مطالعه شدند:

(الف) سن 20 تا 50 سال، ب) حداقل به مدت یک سال تماس جنسی محافظت نشده، توانایی بارور کردن را نداشته باشد، ج) دارای پارامترهای غیرطبیعی آنالیز سیمن مطابق معیارهای سازمان بهداشت جهانی (۲) در نمونه اخذ شده در درمانگاه نازایی با توجه به شرایط لازم برای اخذ نمونه را داشته باشند. [این معیارها شامل: ۱) حجم سیمن (میزان طبیعی آن $2-6$ میلی لیتر)، ۲) ویسکوزیته سیمن (در حالت عادی در عرض یک ساعت باید مایع شود)، ۳) درصد تحرک اسپرم (50 درصد یا بیشتر با حرکت روبه جلو)، ۴) مورفوولوژی اسپرم (30 درصد یا بیشتر به شکل طبیعی)، ۵) تعداد اسپرم ($7/2$ میلیون عدد در میلی لیتر یا بیشتر)، ۶) PH اسپرم (بین $7/8$ و 7) نمای ظاهری سیمن (شفاف و کرمی رنگ).]

د) تحت عمل جراحی قبلی واریکوسلکتومی یا جراحی‌های دیگر بر روی سیستم تناسلی قرار نگرفته باشند، ه) تایید وجود واریکوسل درجه ۲ یا ۳ (۳) توسط ارولوژیست همکار طرح، و) تمایل به شرکت در تحقیق.

بعد از مشخص شدن افراد مورد مطالعه، تمامی آنها با مصاحبه رودررو و بروشور آموزشی، اطلاعات لازم در مورد عوامل گامت مردانه، وجود نقاچص مایع سیمن و نقش واریکوسل در ایجاد ناباروری و درمان احتمالی آن به کمک واریکوسلکتومی را به دست آورند. از بیماران درخواست شد که در طول مدت درمان و پیگیری 3 ماهه از درمان‌های دیگر استفاده نکنند. کلیه بیماران به صورت‌های یکسان توسط ارولوژیست همکار طرح تحت عمل جراحی واریکوسلکتومی اینگوینال (۳) قرار گرفتند و 3 ماه پس از عمل جراحی از نظر عود واریکوسل مجددًا توسط همان ارولوژیست معاینه شدند و در صورت منفی بودن معاینه، برای بار دوم آنالیز سیمن مطابق معیارهای سازمان بهداشت جهانی و شرایط لازم به منظور اخذ نمونه در آزمایشگاه بخش نازایی مرکز آموزشی - درمانی امام

سیمن با درجه واریکوسل بیماران در این مطالعه مشاهده نگردید.

نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که انجام عمل جراحی واریکوسل با افزایش تعداد اسپرم، درصد تحرک اسپرم و میزان مورفولوژی طبیعی اسپرم می‌تواند در بهبودی عوامل مربوط به گامت مردانه و نقایص سیمن و به تبع آن در بهبودی ناباروری نقش مثبتی داشته باشد. Kibar و همکاران (۲۰۰۲) با هدف تعیین اثر واریکوسلکتومی تحت اینگونیال بر مورفولوژی و پارامترهای دیگر آنالیز سیمن، روی ۹۰ بیمار دارای واریکوسل که نسبت مورفولوژی طبیعی اسپرم آنها کمتر از ۱۴ درصد بوده است، مطالعه‌ای انجام دادند و نشان دادند که به دنبال واریکوسلکتومی افزایش معنی‌داری در تعداد اسپرم، درصد تحرک طبیعی اسپرم، مورفولوژی طبیعی اسپرم، فرم سر اسپرم و بهبود defect Acrosom ایجاد می‌گردد (۱۲). Pasqualotto و همکاران (۲۰۰۳) در مطالعه خود نشان دادند که در آزواسپرمی ممکن است یک بهبودی در پارامترهای کمی آنالیز سیمن مانند تعداد اسپرم بعد از انجام واریکوسلکتومی دیده شود (۱۳). نتایج حاصل از مطالعه گذشته‌نگر Matkov و همکاران (۲۰۰۱) که روی ۱۱۰ بیمار واریکوسلکتومی شده انجام گرفت، حاکی از یک افزایش قابل توجه در درصد اسپرم‌های متحرک و تعداد اسپرم‌های سیمن بوده است (۱۴). Cozzolino و همکاران (۲۰۰۰) با هدف مقایسه اثرات واریکوسلکتومی دوطرفه با یک طرفه روی ۹۱ بیمار با آنالیز سیمن غیرطبیعی مطالعه‌ای انجام دادند و مشخص نمودند که افزایش معنی‌داری روی عملکرد یضه و پارامترهای آنالیز سیمن، به خصوص تعداد اسپرم و درصد تحرک آنها به دنبال عمل جراحی واریکوسلکتومی، بالاخص واریکوسلکتومی دوطرفه ایجاد می‌شود (۱۵). در مطالعه دیگری که به وسیله Kamal و همکاران (۲۰۰۱) روی ۵۶ مرد با الیکواسپرمی شدید و ۲۲ مرد با آزواسپرمی انجام شد، بهبودی واضحی در کیفیت سیمن ۷۹ درصد از افراد دچار الیکواسپرمی شدید و یک افزایش در تعداد و درصد اسپرم‌های متحرک با مقدار متوسط $10 \pm 1 / 2 \pm 1$ در افراد آزواسپرم به تبع واریکوسلکتومی مشاهده گردید (۱۶). Johnsen و همکاران (۱۹۹۷) به منظور بررسی اثر اسکلروترپی واریکوسل بر پارامترهای آنالیز سیمن، روی ۱۰۳ بیمار مبتلا به واریکوسل مطالعه‌ای انجام دادند و مشخص نمودند که ۶ ماه بعد از عمل فوق افزایش معنی‌داری در

پایین‌تر از حد طبیعی و در یک مورد (۱/۵ درصد) افزایش یافته، ویسکوزیته سیمن در ۲ مورد (۳ درصد) غیرطبیعی، نمای ظاهری سیمن در ۱ مورد (۱/۵ درصد) غیرطبیعی و PH کمتر از ۷ در ۳ مورد (۴/۵ درصد) افراد مورد مطالعه بوده است. بعد از انجام تجزیه و تحلیل آماری هیچ تغییر معنی‌داری در حجم سیمن، ویسکوزیته سیمن، نمای ظاهری سیمن و ویسکوزیته سیمن بیماران در قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی مشاهده نگردید.

جدول ۱: مشخصات آنالیز سیمن قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی بیماران مراجعه کننده به درمانگاه نازاری مرکز آموزشی درمانی امام خمینی ساری در سالهای ۱۳۸۲-۱۳۸۳

متغیرها	قبل از عمل واریکوسلکتومی انحراف میانگین	بعد از عمل واریکوسلکتومی انحراف میانگین
درصد تحرک اسپرم سیمن	۳۹/۳۹±۱۴/۳۳	۴۳/۱۳±۱۶/۱۰*
درصد مورفولوژی طبیعی اسپرم	۴۷/۴۲±۱۶/۹۹	۴۱/۱۷±۲۰/۳۲*
تعداد اسپرم سیمن	۷۷/۱۶±۱/۷۳	۴۴/۴۲±۳۶/۷۷*

$P < 0.05^*$

میزان درصد تحرک اسپرم، درصد مورفولوژی طبیعی اسپرم و تعداد کمی اسپرم بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی مطابق جدول یک افزایش پیدا نمود. به طوری که تغییر معنی‌داری در تعداد اسپرم سیمن ($P < 0.05$)، درصد تحرک اسپرم سیمن و میزان مورفولوژی طبیعی اسپرم سیمن در بیماران قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی مشاهده گردید. در این مطالعه هیچ رابطه معنی‌داری میان پارامترهای ۷ گانه آنالیز مایع سیمن و درجه واریکوسل مشاهده نگردید.

بحث

منظور از این مطالعه بررسی تأثیر واریکوسلکتومی روی پارامترهای آنالیز سیمن در افراد دارای آنالیز سیمن غیرطبیعی است. مهم‌ترین نتایج به دست آمده به شرح ذیل است:

(الف) تغییر معنی‌داری در حجم سیمن، ویسکوزیته سیمن، نمای ظاهری سیمن و PH سیمن در قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی مشاهده نگردید.

(ب) تغییر معنی‌داری در تعداد اسپرم سیمن، درصد تحرک اسپرم سیمن و میزان مورفولوژی طبیعی اسپرم سیمن در قبل و بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی مشاهده گردید.

(ج) رابطه معنی‌داری بین پارامترهای هفت گانه مطالعه شده

زوج نابارور که زنان آنها سالم بوده و مردان آنها آنالیز سیمن غیرطبیعی و هم‌زمان واریکوسل داشتند، انجام دادند. از این تعداد ۲۴ نفر بدون درمان واریکوسل، ۶۳ دوره IUI را انجام دادند. در حالی که ۳۴ نفر باقی‌مانده ابتدا واریکوسلکتومی شده و سپس در ۱۰۱ دوره IUI شرکت کردند. نتایج این مطالعه نشان داد که آنالیز سیمن در مرحله Pre-wash در افرادی که واریکوسلکتومی نشده بودند، در مقایسه با افرادی که واریکوسل آنها درمان شده بود، میزان اسپرم متوجه که بیشتری (۴۸/۶ درصد در مقایسه با ۳۸/۱ درصد) داشتند. اما هیچ تفاوت قابل ملاحظه‌ای در میزان اسپرم متوجه که در مرحله Post-wash بین دو گروه مشاهده نشد. هرچند در ادامه نتایج، انجام IUI در افراد واریکوسلکتومی شده با موقفيت بیشتری همراه بوده است، اما این مطالعه بهبودی معنی‌داری در پارامترهای آنالیز سیمن به دنبال واریکوسلکتومی را نشان نداد (۲۰). شاید تفاوت اصلی مطالعه حاضر با سه مطالعه فوق که باعث ایجاد نتایج تقریباً متفاوت گردید، تفاوت گروه هدف یا به عبارت دیگر گروه مورد مطالعه می‌باشد. غالب بیماران مورد مطالعه در تحقیقات فوق بیماران آزواسپرم یا بیمارانی با عملکرد بسیار پایین بیضه بوده‌اند، در حالی که مطالعه ما روی افراد با پارامترهای غیرطبیعی سیمن در حد متوسط بوده است و در بین آنها Germ cell aplasia و Maturation arrest دیده نمی‌شود. تلاش‌هایی نیز برای تعیین ارتباط بین اندازه واریکوسل و پاسخ به واریکوسلکتومی انجام شد. گزارشات ارائه شده نشان می‌دهد که درجه واریکوسل تأثیری در میزان پاسخ به واریکوسلکتومی ندارد. از سوی دیگر مطالعات دیگری نیز وجود دارند (۱-۳) که نشان می‌دهند در مردان مبتلا به واریکوسل متوسط، پارامترهای غیرطبیعی سیمن، خصوصیات سیمن آنها پس از عمل جراحی بهبود می‌یابد و هیچ گونه ارتباطی بین اندازه واریکوسل و میزان حاملگی بعد از واریکوسلکتومی مشاهده نمی‌گردد. در این مطالعه نیز رابطه معنی‌داری بین پارامترهای هفت گانه سیمن با درجه واریکوسل بیماران قبل و بعد از عمل جراحی مشاهده نگردد.

نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌های این مطالعه می‌توان گفت که انجام عمل جراحی واریکوسلکتومی می‌تواند در بهبود پارامترهای آنالیز سیمن و به تبع آن در درمان احتمالی نازایی مردان نقش مفیدی داشته باشد.

تحرک، اسپرم و مورفو‌لوزی طبیعی آنها مشاهده می‌شود، اما رابطه معنی‌داری بین درجه واریکوسل و یافته‌های آنالیز سیمن به دنبال عمل جراحی وجود ندارد (۱۷). همان طور که مشهود است، در تمام مطالعات فوق افزایش قابل ملاحظه‌ای در تعداد اسپرم، درصد تحرک آنها و یا تا حدی مورفو‌لوزی طبیعی اسپرم به دنبال جراحی واریکوسل گزارش شده است که مطالعه ما نیز آن را تایید می‌نماید. متأسفانه این تحقیقات از نوع مطالعات آینده‌نگر یک‌سوکور یا دوسوکور اتفاقی نیستند. این مطالعه مانند مطالعات فوق به علت عدم بررسی‌های بافت‌شناسی و پاتولوژی نمی‌تواند از مکانیسم‌های احتمالی واریکوسل و یا به عبارت دیگر از مکانیسم‌های احتمالی واریکوسلکتومی بر عملکرد بیضه به طور دقیق حرفی به میان آورد. از سوی دیگر در این مطالعه و مطالعات فوق میزان باروری مردان بعد از انجام عمل جراحی واریکوسلکتومی به علت نامشخص بودن وضعیت باروری همسران مردان موردن مطالعه و عدم پیگیری‌های لازم تعیین نشده است.

Pasqualotto و همکاران (۲۰۰۵) با هدف تعیین میزان رشد اندازه بیضه، تعداد اسپرم، درصد تحرک اسپرم و میزان باروری زوجین بعد از عمل جراحی واریکوسلکتومی برپایه یافته‌های بالینی و بافت‌شناسی روی ۲۸ بیمار مبتلا به آپلازی ژرم سل به عنوان گروه ۱ و ۳۲ بیمار مبتلا به Maturation arrest به عنوان گروه ۲، مطالعه‌ای انجام دادند که نتایج حاصل حاکی از افزایش اندازه بیضه در گروه ۱ و افزایش متوسط تعداد اسپرم و میزان تحرک آنها در گروه ۲ بوده است. جالب است که در گروه ۱ افزایشی در پارامترهای آنالیز سیمن مشاهده نگردید. میزان باروری زوجین نیز در گروه ۲ بیشتر از گروه ۱ بوده است (۱۸). Schlegel و Kaufmann (۲۰۰۴) با هدف تعیین نقش واریکوسلکتومی در مردان مبتلا به آزواسپرمی غیرانسدادی روی ۳۱ بیمار مطالعه‌ای طراحی نمودند که نتایج حاصل حاکی از آن بوده است که بعد از عمل جراحی فقط در ۹/۶ درصد این افراد اسپرم‌های متوجه کافی در مایع سیمن وجود داشته است. این مطالعه بر خلاف مطالعات قبلی ارزش کمتری برای انجام واریکوسلکتومی در مردان آزواسپرمی غیرانسدادی قائل شده است (۱۹). Dickey و همکاران (۱۹۹۹) با هدف تعیین تأثیر واریکوسلکتومی بر میزان موافقیت Intrauterine insemination (IUI) ۵۸

References

- 1) Speroff RH, Glass NG. Clinical Gynecology Endocrinology and Infertility.6th Ed. New York. Lippincott Williams & Wilkins. 1999; PP:1087-1088, 1076-1077.
- 2) Scott JR, Gibbs RS, Karlan BY, Haney AF. Danforth's Obstetrics & Gynecology. 9th Ed. New York. Lippincott Williams & Wilkins. 2003; PP: 685-697.
- 3) Walsh PC. Campbell's Urology. 8th Ed. Philadelphia. Saunders Company. 2002; PP: 1475-1589.
- 4) Greenberg SH. Varicocele and male fertility. *Fertil Steril*. 1977; 28(7):699-706.
- 5) Dubin L, Amelar RD. Etiologic factors in 1294 consecutive cases of male infertility. *Fertil Steril*. 1971; 22(8):469-74.
- 6) Greenberg SH, Lipshultz LI, Wein AJ. Experience with 425 subfertile male patients. *J Urol*. 1978; 119(4):507-10.
- 7) Gorelick JI, Goldstein M. Loss of fertility in men with varicocele. *Fertil Steril*. 1993; 59(3):613-6.
- 8) Witt MA, Lipshultz LI. Varicocele: a progressive or static lesion? *Urology*. 1993; 42(5):541-3.
- 9) Chehval MJ, Purcell MH. Deterioration of semen parameters over time in men with untreated varicocele: evidence of progressive testicular damage. *Fertil Steril*. 1992; 57(1):174-7.
- 10) Czaplicki M, Bablok L, Janczewski Z. Varicocelectomy in patients with azoospermia. *Arch Androl*. 1979; 3(1):51-5.
- 11) Pontonnier F, Mansat A, Mieusset R, Malonga G, Gautier JR, Ioualalen A. Varicocelectomy for infertility is more effective in cases of sperm count less than 5 million/ml. Apropos of 70 cases. *Ann Urol (Paris)*. 1986;20(4):249-51.
- 12) Kibar Y, Seckin B, Erduran D. The effects of subinguinal varicocelectomy on Kruger morphology and semen parameters. *J Urol*. 2002; 168(3):1071-4.
- 13) Pasqualotto FF, Lucon AM, Hallak J, Goes PM, Saldanha LB, Arap S. Induction of spermatogenesis in azoospermic men after varicocele repair. *Hum Reprod*. 2003; 18(1):108-12.
- 14) Matkov TG, Zenni M, Sandlow J, Levine LA. Preoperative semen analysis as a predictor of seminal improvement following varicocelectomy. *Fertil Steril*. 2001; 75(1):63-8.
- 15) Cozzolino DJ, Lipshultz LI. Varicocele as a progressive lesion: positive effect of varicocele repair. *Hum Reprod Update*. 2001; 7(1):55-8.
- 16) Kamal KM, Jarvi K, Zini A. Microsurgical varicocelectomy in the era of assisted reproductive technology: influence of initial semen quality on pregnancy rates. *Fertil Steril*. 2001; 75(5):1013-6.
- 17) Johnsen N, Johnsen I, Tauber R. Spermogram findings following antegrade sclerosing of a varicocele. *Wien Med Wochenschr*. 1997; 147(4-5): 81-3.
- 18) Pasqualotto FF, Lucon AM, de Goes PM, Hallak J, Sobreiro B, Pasqualotto EB, Arap S. Testicular growth, sperm concentration, percent motility, and pregnancy outcome after varicocelectomy based on testicular histology. *Fertil Steril*. 2005; 83(2):362-6.
- 19) Schlegel PN, Kaufmann J. Role of varicocelectomy in men with nonobstructive azoospermia. *Fertil Steril*. 2004; 81(6):1585-8.
- 20) Dickey RP, Pyrzak R, Lu PY, Taylor SN, Rye PH. Comparison of the sperm quality necessary for successful intrauterine insemination with World Health Organization threshold values for normal sperm. *Fertil Steril*. 1999; 71(4):684-9.